

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-06022021-4420

Volume: 6

Issue: 2

Month: October

Year: 2021

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 16.07.2021

Accepted: 10.09.2021

Published: 01.10.2021

Citation:
Maduraiveeran, A.
“Thirukkural Virtues and
the Fruits of the Spirit
of the Bible.” *Shanlax
International Journal of
Tamil Research*, vol. 6,
no. 2, 2021, pp. 140–45.

DOI:
[https://doi.org/10.34293/
tamil.v6i2.4420](https://doi.org/10.34293/tamil.v6i2.4420)

*Corresponding Author:
churchdivineag@gmail.
com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Thirukkural Virtues and the Fruits of the Spirit of the Bible

A. Maduraiveeran

Research Scholar (Part Time)

Madurai Kamarajar University, Madurai, Tamil Nadu, India

Abstract - Charity literatures are essential in the literature that traces the history of ancient Tamil civilization. Virtues work to make human beings better or to make them live in accordance with the norms of the socio-cultural system. Thirukkural is found in Tamil charitable texts to have the reputation of being the world's public secret. In society, human beings establish various moral values within themselves. They enlighten people naturally and in a state of mind. Virtues began to emerge from the time when humans began to process and eat food.

Keywords: Thirukkural, Bible, Literature, Tamil civilization, Tamil charitable texts

References

1. Varatharaj, G. (2007). *Thirukkural Urai Vilakam*, Chennai, Palaniappa Brothers
2. Janraj, M. (2000). *Aviyin Kanigal*, Tiruthangal, Ulangai Megam Publications,
3. Rasaram, M. (2016). *Thirukkuralum Neethi Ilakiyangalum*. Chennai, World Tamil Research Institute.
4. Sankar, K. (2008). *Thirukkural Urai Sinthanaigal*. Chennai, World Tamil Research Institute

திருக்குறள் அறங்களும் விலிலியத்தின் ஆவியின் கனிகளும்

ஆ. மதுரைவீரன்

பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை, தமிழ் நாடு, இந்தியா

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பண்டையத் தமிழ் நாகரிக வரலாற்றினை எடுத்தியம்பும் இலக்கியங்களில் இன்றியமையாதனவாக அற இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. அறங்கள் மனிதனை நல்வழிப்படுத்தும் அல்லது சமூகப் பண்பாட்டு அமைப்புள் நிலவும் நியதிகளைக் கடைபிடித்து வாழ வழி செய்யும் வகையில் தொழிற்படும். தமிழ் அற நூல்களில் உலகப் பொதுமறை என்று வழங்கப்பெறும் பெற்றியினை உடையதாக திருக்குறள் காணப்படுகிறது. சமூகத்தில் மனிதர்கள் தமக்குள் பல்வேறு அற நியதிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். அவ்வறங்கள் மனிதர்களை இயல்புக்கமாகவும், மனச்சான்று நிலையிலும் நல்வழிப்படுத்துகின்றன. மனிதர்கள் உணவுகளை பக்குவப்படுத்தி உண்ண ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து அறங்கள் தோற்றம் பெறத் தொடங்கின.

முக்கியச்சொற்கள்: திருக்குறள், பைபிள், இலக்கியம், தமிழ் நாகரிகம், தமிழ் தொண்டு நூல்கள்

மனிதர்கள் சமூகமாக வாழும் உயிரி எனச் சமூகவியலாளர்கள் குறிக்கின்றனர். ஒருவரோடு ஒருவர் கொள்ளும் தொடர்புகள் சமூகத்திற்கு இன்றியமையாதனவாகும். ஏதேனும் ஒரு தேவையின் அடிப்படையில் மனிதர்கள் தமக்குள் பிணைப்பினை ஏற்படுத்திக்கொள்கின்றனர். இப்பிணைப்புகள் காலப்போக்கில் சமூக நிறுவனங்களாக உருப்பெறுகின்றன. தொழில் சார்ந்தும், குடும்ப உறவுகள் சார்ந்தும் மனிதர்களிடையே பிணைப்புகள் காணப்படுகின்றன. சமூகத்தில் மனிதர்கள் கடைபிடிக்கும் பண்புகளே அவர்களை உயர்வடைய, மதிப்பினை பெற திருக்குறள் வழிகாட்டுகிறது.

விலிலிய மறையானது கிறித்தவர்களின் வாழ்வியல் நூலாக காணப்படுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் தொடக்க நூலிலிருந்து புதிய ஏற்பாட்டு திருத்தாசர்களின் நூல்கள் வரையிலானவற்றில் பல்வேறு படிப்பினைகள், கருத்துக்கள், சிந்தனைகள், அறங்கள்

உணர்த்தப்படுகின்றன. நீதிபதிகளின் நூல்கள் மனிதர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய நடத்தைகளைக் குறித்துக் கூறுகின்றன. அதுபோல இயேசுவின் போதனைகள் மனிதர்கள் வாழ்வில் கடைபிடித்தொழுக வேண்டிய கருத்துக்களை உடையனவாக உள்ளன. திருச்சபைகள் தோன்றி வளர்ந்த பின்னணியில் கிறித்தவர்களின் வாழ்வை தூய ஆவியே வழிநடத்துகிறது என நம்புகின்றனர். தூய ஆவியின் கனிகள் கிறித்தவர்கள் அனைவருக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. ஒன்பது கனிகள் இதில் கூறப்படுகின்றன.

திருக்குறள், ஆவியின் கனிகள் மனித வாழ்வை நல்வழிப்படுத்தும் வகையிலானவை என்பதை எடுத்தியம்புவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

திருக்குறளின் அறங்களும் ஆவியின் கனிகளும்

திருக்குறளில் 133 அதிகாரங்கள் உள்ளன.

ஒவ்வொன்றும் பத்து பத்து பாடல்களைக் கொண்டது. குறள்வெண்பாவினால் ஆன பாடல்கள் சுருக்கமாகச் செய்தியைக் கூறும் வலிமை கொண்டவை. அறங்கள் மனித சமுதாயத்திற்கு இன்றியமையாதவை என்பதை அறிஞர்கள் பலர் வலியுறுத்துகின்றனர் திருவள்ளுவர் அறத்தின் சிறப்பையும் அதன் அதிர்வலையும் நன்குணர்ந்த அறவோராவர். அதை எடுத்துரைக்கும்பொழுது மனித வாழ்க்கையோடு தொடர்புபடுத்தியுரைப்பதையே அவர் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார். அறத்தாறு எதுவென்பதை வள்ளுவர் நன்கு வரையறுத்துக் காட்டுகிறார். அறநெறியில் ஒழுகுவதே இன்பம் அவ்வாறு வாழ்வதனால் வேறொரு பயனை எதிர்பார்க்க வேண்டாம் (மூ.இராசாராம், திருக்குறளும் நீதி இலக்கியங்களும், ப.22) என்று திருவள்ளுவர் அறத்தை வலியுறுத்தும் விதத்தினை எடுத்துரைக்கின்றார்.

அதுபோல திருவிவிலியத்தின் ஆவியின் கனிகள் மனித நடத்தைகளை சீர்படுத்தும் வகையிலானவை. கனிகள் என்று கூறுவதால் அவை இனிமை பயக்கும் நடத்தைகளைக் குறிக்கின்றன எனக் கொள்வர். கனியின் வகைகளை இறைவனை நோக்கிச் செலுத்தவேண்டிய கனிகள், மனிதனை நோக்கி செலுத்தவேண்டிய கனிகள், மனிதர் தமக்குள்ளே செலுத்த வேண்டிய கனிகள் என ஒன்பது கனிகள் கூறப்படுகின்றன. தேவனை நோக்கி நாம் கொடுக்க வேண்டிய காண்பிக்க வேண்டிய கனிகள் மூன்று கனிகளாகும். அவை அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம் ஆகியவைகளாகும். மனிதனை நோக்கி நாம் கொடுக்க வேண்டிய காண்பிக்கவேண்டிய கனிகள் அடுத்த மூன்றாகும். அவையாவன. நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம் ஆகியவைகளாகும். நமக்குள்ளே நாம் கொடுக்கவேண்டிய நமக்குள் மறைந்து கனி தருபவை கடைசி மூன்று கனிகளாகும். உண்மை (விசுவாசம்),

சாந்தம், இச்சையடக்கம் ஆகியவைகளாகும் (மா.ஜான்ராஜ், ஆவியின் கனிகள், ப.7).

இதில் திருக்குறளின் அதிகாரங்கள்படி, அன்பு, பொறுமை, உண்மை, இச்சையடக்கம் ஆகியன ஆவியின் கனிகளோடு பொருந்திப் போகின்றன. பிறவும் திருக்குறளின் கருத்துக்களோடு நெருங்கியத் தொடர்புடையவாகவே இருக்கின்றன. அன்பு, பொறுமை, உண்மை, இச்சையடக்கம் என்னும் நான்கு கூறுகள் மட்டும் இக்கட்டுரையில் ஒப்பிடப்படுகின்றன.

அன்பு

மனிதர்கள் நிலைத்து வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத பண்பாக விளங்கக் கூடியது அன்பாகும். மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் உறவுடையவராக இருத்தலின் ஒருவர் மேல் ஒருவர் அன்பு காட்டுதல் மனிதத்தன்மையின் உயர்வாகக் கருதப்படுகிறது. அன்புடைமையாவது தொடர்புடையார் மேல் செல்வதாகிய உள்ள நெகிழ்ச்சியாகும். தன்னோடு தொடர்புடையவர்கட்கு ஓர் இடையூறு உண்டாகும் போது தன்னிடத்தில் ஏற்படும் நெஞ்சின் இளக்கமே அன்பு என்ற குணம். அன்பு குணமாகையால் அதனைத் தனித்துக் காணமுடியாது. அன்புடையாரிடமே காணமுடியும். மனிதர்களுக்கிடையிலான பண்பாக அன்பினை திருவள்ளுவம் கூறுகிறது. ஆனால் விவிலியம் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமானதாக அன்பினைக் கூறுகிறது. ஆயினும் அன்பென்பது உலகோர் அனைவரோடும் தொடர்புடையது ஆகும். கனி கொடாத மரத்தை வெட்டிப் போடுவது நல்லது என்று இயேசு கூறினார். ஒரு திராட்சைத் தோட்டத்தில் ஒரு அத்தி மரத்தை ஒருவன் நட்பிருந்தான். தோட்டத்து எஜமான் அத்திமரத்தில் கனியைத் தேடிய போது கனியில்லை. மூன்று வருஷமாக கனியைத் தேடி எதிர்பார்த்தும் அந்த அத்தி மரம் கனி கொடுக்கவில்லை. எனவே தோட்டத்து எஜமானாகிய பிதாவாகிய

தேவன் அத்தி மரத்தை வெட்டிப்போடு என்று வேலைக்காரனாகிய நம் ஆண்டவர் இயேசுவுக்குக் கட்டளையிட்டார் (மா. ஜான்ராஜ், ப.21) என்ற கூற்று அன்பெனும் கனிக்கும் பொருந்தும் கனியில்லாதவர்கள் பட்டுப்போன அத்திமரத்திற்கு ஒப்பாகக் கூறப்படுகின்றனர். திருக்குறளில் அன்பில்லாதவர்கள் என்பதோல் போர்த்த உடம்பிற்கு ஒப்பாகக் கூறப்படுகின்றனர்.

“அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு என்பதோல் போர்த்த உடம்பு”

(குறள்.80)

என்னும் குறள் அன்பின் வழியாகத்தான் உயிர் நிலைத்திருக்கிறது. அந்த அன்பில்லாத வாழ்க்கை எலும்பும் தோலும் போர்த்திய வெறும் பிண வாழ்க்கையேயன்றி உயிர் வாழ்க்கையாகாது எனக் கூறப்படுகிறது.

விவிலியக் கதையில் அன்புடையோர் என்போர் யாவர் எனக் கூறுவதற்காக ஒரு கதை கூறப்படுகிறது. யோபு வியாதிப்பட்டதும் சிநேகிதர்கள் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு குற்றம் சாட்டினார்கள். மனைவியும் அவனை மறக்க முயற்சித்தாள். ஆனால் கர்த்தர் அவனைக் குணமாக்கின போது முன்னிலைமையை விட பின்னிலைமையை ஆசீர்வதிக்க தொடங்கின போது அவனுடைய சகோதரர், சகோதரிகளும் எங்கிருந்தோ வந்து சூழ்ந்து கொண்டனர் (மா.ஜான்ராஜ், ப.30) என்ற கதையில் துன்பப்படும் போது அவரைவிட்டு அகன்று விடும் மனிதர்களாக இருந்தனர். துன்பத்திலிருந்து விலகியதும் அவனால் பயன் உண்டு எனத்தெரிந்து அவனோடு இணைந்து கொண்டனர். இது அன்பல்ல என்று கூறுவதற்கான கதையாகும். திருக்குறளில்,

“அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர் புண்கணீர் பூசல் தரும்” (குறள்.71)

என்னும் குறளில் அன்புடையோர்துன்புறும் போது அவர்கள் மேல் கொண்ட அன்பின்

மிகையினால் அவர்களை அறியாமலேயே கண்ணீர்வரும் என்று கூறப்படுகிறது. இத்தகைய அன்பே உறவினர்களிடமும் நட்புகளிடமும் இருக்க வேண்டிய அன்பு எனக் கூறப்படுகிறது. ஆவியின் கனிகளில் கூறப்படுகிற அன்பும் முதலில் தேவனின் மீது அன்பு கொள்ள வேண்டும். பிறகு கணவன், மனைவி, பெற்றோர், உறவினர்கள் ஆகியோர்களிடம் அன்பு கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. திருக்குறள் அனைத்து மனிதர்களிடமும் அன்பு கொள்ள வேண்டும். அன்பில்லாதவர்கள் மனிதர்களாகவே இருக்கத் தகுதியில்லாதவர்கள் என்ற நோக்கில் கூறுகிறது.

பொறுமை

மனிதர்கள் பிறர்மேல் சினம்கொள்வது கூடாது. மாறாகப் பொறுமையைக் கடைபிடித்தல் வேண்டும். அத்தகைய குணமே மனிதனை உயர்வடையச் செய்யும் எனக் கூறுகின்றமையைக் காணமுடிகிறது. பொறுமை மிக இன்றியமையாதது. இவ்வாழ்வான் பொறுமை தவறினால் குடும்பம் சிதையும். பொறுமை, பொறுமையின்மை என்பவற்றைப் பொதுவாக உலகத்தார் தவறு செய்வார்மாட்டு பொறுத்தலையும் பொறுமையின்மையால் தானும் தவறு செய்வதையும் பார்த்திருப்பர். (கை.சங்கர், திருக்குறள் உரைச் சிந்தனைகள், ப.47) என்னும் கூற்று பொறுமையின் இன்றியமையாமை குறித்துக் கூறுகிறது. அடக்கமுடைமையும் பொறையுடைமையும் ஒன்ற போலத் தோன்றியும் சிறிய வேறுபாடு காணப்படுகிறது. பணிவுடன் நடத்தல் அடக்கமுடைமை, தனக்கு வரும் நன்மை கருதி பிறர்க்குத் தீங்கானவற்றை செய்யாது அறிவினால் பொறுத்தலே பொறுமையாகும். திருக்குறள் அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போலத் தம்மை இகழ்வாரையும் தாங்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறது (குறள்.151), பிறர் செய்யும் தீமையைப் பொறுத்தல் மனிதனைப் பண்பட்ட மனிதனாக மாற்றும்

(குறள்.154), பழிவாங்குதற் பொருட்டு ஒருவர்க்குத் திரும்பித் தீமை செய்வோரை நன்மக்கள் மதிக்கமாட்டார்கள் (குறள்.155) இவ்வாறு கூறுவதனால் பொறுமையினால் தம் வாழ்வை இழக்க வேண்டியவரின் அதற்கு இடந்தருதல் கூடாது.

ஆவியின் கனிகளில் இறைவனின் பொறுமையும் அதற்காகத் தீமை செய்தோரை பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையின்மையையும் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. நமது தேவன் நீடிய பொறுமை உள்ளவர். மனிதனின் அக்கிரமத்தை சகிக்க மாட்டாத தேவன் தமது நியாயத் தீர்ப்பை அனுப்பி மனுக்குலத்தை அழிக்க முடிவெடுத்தார். அதற்கு முன்பு நோவாவை அனுப்பி நீதியை பிரசங்கிக்கச் செய்தார். நோவாவின் 500 வயதில் உலகத்தை அழிக்க நினைத்த தேவன் உடனே அழிக்கவில்லை. 100 வருடங்கள் அந்நாட்களில் மனுக்குலத்திற்கு இரக்கம் காட்டினார். தவணை கொடுத்தார். நோவாவுக்கு 600 வயதாகும் போது ஜலப் பிரளயத்தை தேவன் ஊற்றினார். தேவன் 100 மனுக்குலத்தோடு பொறுமையாய் இருந்தார் (மா.ஜான்ராஜ், ப.48) என்ற கூற்று இறைவனின் பொறுமை குறித்துக் கூறுகிறது. மனிதர்கள் இறைவனின் வருகைக்காகக் காத்திருத்தல் வேண்டும் பொறுமையோடிருத்தல் வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்படுகின்றனர். நோய் வாய்ப்படும் போது, பிறர் துன்புறுத்தும்போது வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறத் தாமதமாகும் போது, வழிபாடு செய்யும் போது என பல நிலைகளில் மனிதர்கள் பொறுமையைக் கடைபிடித்தொழுக வேண்டியதை எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

உண்மை

மனிதர்கள் தமக்குள்ளும் பிறர் பொருட்டும் நேர்மையைக் கடைபிடித்தல் வேண்டும். உண்மையான நம்பிக்கையே மனிதர்க்கு இன்றியமையாத பண்பாகும். தன் குடும்பத்திற்கும் தன் நாட்டிற்கு உண்மையானவனாய்

இருத்தலையே அறங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. சொல்லில் தூய்மை, மனத்தூய்மை, செயல்களில் தூய்மை ஆகியனவற்றைக் கடைபிடித்தல் வேண்டும் என வள்ளுவம் வலியுறுத்துகிறது. வாய்மை எனப்படுவது யாருக்கும் தீமை பயக்காத சொல்லாகும் (குறள்.291), தன் நெஞ்சே தன்னை குற்றம் அறிந்த ஒன்றை அதனை மறைத்துப் பொய் கூறுதல் கூடாது (குறள்.293), மனத்தால் பொய்யில்லாமல் வாழ்ந்தால் அத்தகைய நல்லோனை உலகோர் போற்றுவர் (குறள்.284) என உண்மை கூறலின் இன்றியமையாமையை எடுத்துரைக்கின்றது.

ஆவியின் கனிகளில் உண்மையாயிருத்தல் என்பது இறைவனுக்கு முதலில் உண்மையாயிருத்தல் ஆகும். பொய்யான வாழ்க்கை பிசாசுக்குரியது எனக் குறிப்பிடுகிறது. இன்று பொய்யையே தங்களுக்கு மூலதனமாகக் கொண்டிருப்போர் சிலர், பொய்யையே தங்களுக்கு அடைக்கலமாக வைத்திருப்போர் சிலர், பொய்யான சாட்சிகள், பொய்யான தகவல்களிலே ஊழியம் செய்பவரும் உண்டு. பொய் சொல்வது, பொய்யான வாழ்க்கை பிசாசுக்குரியது (மா.ஜான்ராஜ், ப.63) என்று ஆவியின் கனிகளில் ஒன்றான உண்மையை கடைபிடித்து வாழ வேண்டியதன் தேவை கூறப்படுகிறது. பணத்தில் அதாவது வியாபாரத்தில் உண்மையைக் கடைபிடித்தல் வேண்டும், வழிபாட்டில் உண்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். சொல்லில் உண்மையைக் கடைபிடித்தல் வேண்டும் இதயத்தில் அல்லது மனத்தில் உண்மையாய் இருத்தல் வேண்டும் என திருக்குறள் கூறும் அதே கருத்துக்களை விவிலிய வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்துகிறது.

இச்சையடக்கம்

மனிதர்கள் தம் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வாழப் பழகவேண்டும். ஆசையினால் தான் மனிதர்களிடம் தீய குணங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. போதுமென்ற மனம் பொன் செய்யும் மருந்து எனக் கூறுவர். பாலியல் இச்சையோ

வேறு பொருட்களின் மீதான இச்சையோ மனிதர்க்குத் தீங்கினை விளைவிப்பது எனக் கூறப்படுகிறது. திருக்குறள் அடக்கமுடைமை என்ற சொல்லால் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது. அடக்கம் என்னும் பண்பு மனிதர்களை உயர்வானவர்களாகச் செய்யும் அடக்கமின்மை அவர்களை நரகத்தில் வீழ்த்தி விடும் எனக் கூறப்படுகிறது (குறள்.121), எதைக் காக்காவிட்டாலும் நாவைக் காக்க வேண்டும். இல்லையெனில் குற்றமும் பழியும் வந்து சேரும் (குறள்.127) எனக் கூறுகிறது. ஆமைபோல் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ஆள வேண்டும் (குறள்.126) என்றிவ்வாறு அடக்கத்தினால் மனிதர்கள் பெறும் நன்மைகளையும் அடங்காமையினால் பெறும் தீமைகளையும் எடுத்தியம்புகிறது.

ஆவியின் கனிகளில் முதலில் உணவில் அடக்கமே வலியுறுத்தப்படுகிறது. அளவு கடந்த உணவு அதிக தூக்கத்தைக் கொடுக்கும். போஜனப் பிரியர்கள் அதிகமாக ஜெபத்தில் தரித்திருக்க முடியாது. ஆனால் அளவோடு உண்ணும் தேசம் பாக்கியமுள்ளது என்று சாலமோன் ஞானி கூறுகிறார். உணவில் தேன், சர்க்கரை, கொழுப்புள்ள பொருட்கள் நம் ஆரோக்கியத்தைக் கெடுக்கவும் கூடியது எனவே ஆகாரத்தில் கட்டுப்பாடு ஆரோக்கியத்தையும் தீர்க்காயுசையும் கொடுக்கும் (மா.ஜான்ராஜ், ப.76) என்ற கருத்தானது மனிதர்களுக்கு முதலில் உணவில் கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்பதைக் கூறுகிறது. பால் உணர்வில் அடக்கம் அழிவைத் தரக் கூடியது, சிம்சோன் ஒரு பெண்ணின் மேல் ஆசை கொண்டான் இதனால் அவனது குடும்பம் பாழானது என விவிலியம் கூறுகிறது. பொழுது போக்குகளில் மிகுதியாக

ஈடுபடாமல் அடக்கத்தைக் கடைபிடிக்க வேண்டும் இவ்வாறு புலன்களை அடக்கிய ஆள வேண்டும் என்பதை விவிலியத்தின் ஆவியின் கனிகளும் திருக்குறளும் எடுத்துரைக்கின்றன. இவை வாழ்வியலை வளப்படுத்தும் வகையிலான கருத்துக்களைக் கொடுக்கின்றன.

முடிவுரை

பண்பாட்டு வாழ்வில் மனிதன் தன் நடத்தைகளை சரி செய்து கொள்வதற்காகத் தான் அறங்கள் போதிக்கப்படுகின்றன. சமய நூல்களிலும் இவ்வறங்கள் இறைவனால் வலியுறுத்தப்படுவது போல தரப்படுகின்றன. திருக்குறளின் அறங்களும் விவிலியத்தின் ஆவியின் கனிகளும் மனிதர் வாழ்வில் கடைபிடித்தொழுக வேண்டிய அறங்களைப் போதிக்கின்றன. அன்பாயிருத்தல், பொறுமையாயிருத்தல், உண்மையாயிருத்தல், அடக்கத்துடன் இருத்தல் என்பன போன்ற அறங்களைத் தவிர்த்த பல்வேறு வாழ்வியல் அறங்களை விவிலியமும் திருக்குறளும் கொண்டிருக்கின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

1. ஜி.வரதராஜ் (உ.ஆ). (2007). திருக்குறள் உரை விளக்கம். சென்னை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ்
2. மா. ஜான்ராஜ். (2000). ஆவியின் கனிகள். திருத்தங்கல், உள்ளங்கை மேகம் பப்ளிகேஷன்ஸ்.
3. மூ. இராசாராம். (2016). திருக்குறளும் நீதி இலக்கியங்களும். சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
4. கை. சங்கர். (2008). திருக்குறள் உரைச் சிந்தனைகள். சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.